

ЗМІСТ

Вступне слово	8
1 Безглузде питання	13
2 Розумне питання	16
Доакушерські суспільства	17
Упереджені знання	21
Суто людські перешкоди	24
3 Даремне питання	28
На шляху до нового розуміння нормальності	28
Попередні ознаки нової нормальності	34
Кесарів розтин до і після початку переймів	34
Що, якби...?	39
4 primalhealthresearch.com проти НІОЗ	41
Від знань до усвідомлення	42
Корисний інструмент	43
Узгоджені результати	45
Генезис неінфекційних захворювань	48
Розширюючи наш горизонт	50
Обмеження дослідження первинного здоров'я	52
5 Рушійна сила	55
Епігенетика	55
Бактеріологія двадцять першого століття	57
Інформаційні речовини та їх рецептори	62
Еволюційна біологія	64

6	Мости між науковими підходами	68
	Аутизм	68
	Ожиріння	73
	Міждисциплінарність	78
7	Тим часом	79
	Терміни проведення операції	79
	Негайний контакт «шкіра до шкіри»	80
	Входження до світу мікробів	81
	Іронія	84
8	<i>Ното луденс</i> з точки зору дослідження первинного здоров'я	86
	Від Платона до Керстіна Увнас Моберга	87
	Підхід дослідження первинного здоров'я	89
9	На краю прірви	92
	Наукове відкриття ХХ століття	92
	Негайні практичні наслідки	95
	Перехідний етап в нашій історії?	96
10	Прозаліни між наукою і традиціями	97
	Незліченні приклади	97
	Неочікуваний спосіб дізнатися про вирішальне відхилення	100
	Інша основна фізіологічна концепція	103
	Досі панівна парадигма	104
11	Нагалі ти будеш народжувати в болі дітей своїх	107
12	Чи відбудеться симбіотична революція?	113
	«Симбіоз» як антитеза «пануванню»	113
	Перевинайдення вогню... і пологів	115
	Загравання з утопією	118
13	Яка стать у ангелів?	120
	Урок з аналогії	121
	Після зміни парадигми	122

Додаток	
Чи здатне людство пережити медицину?	125
Поспішне питання	125
Нейтралізовані закони природного відбору	126
Замкнене коло	128
Генетично модифіковані люди	129
Різні порядки зростання	130
Бібліографія	132
Предметний покажчик	152

РОЗДІЛ 1

Безглузде питання

Акушерство належить до найдавніших професій. Воно є однією з тих характеристик, яка ставить наш вид осторонь від інших ссавців: жінки зазвичай шукають допомогу в пологах. Це загально відомо серед приматологів, так само як і в антропологічних та медичних колах. Механічні труднощі, які притаманні виключно людині, являють собою фундамент для всіх типів тлумачень. Численні статті та підручники відтворюють класичні малюнки Адольфа Шульца^{1, 2, 3}. Ці малюнки показують розмір черепа новонародженого по відношенню до розміру материнського відділу тазу серед мавп-павуків, довгоносих мавп, макак, гібонів, орангутангів, горил, звичайних шимпанзе та *Homo sapiens*.

Загальноприйняті висновки з еволюційної точки зору легко підсумувати: соціалізація пологів – це адаптація до механічних труднощів. Це частково результат того факту, що в більшості пологів людське дитя виринає з родильного каналу обличчям, спрямованим протилежно від матері, що перешкоджає її здатності допомогти йому народитися. Отже, присутність іншої

особи, яка може прийняти дитя під час народження, є наднеобхідним.

Стверджують, що через еволюцію прямоходіння природний відбір сприяв пошукам допомоги в пологах.

Потреба підтримки в пологах була обумовлена страхом, тривогою, болем і бажанням відповідати нормам поведінки. Поширеним також є ствердження, що еволюційний процес призвів до збільшення емоційних потреб під час пологів. Як результат – жінки шукають допомогу в цей час, що проявляється в бажанні отримати підтримку від знайомих людей під час пологів, яке глибоко вкорінене в еволюційну історію людини.

Тлумачення, запропоновані порівняльною анатомією, підтверджують антропологічні дослідження. Знадобилися б тонни інформації, щоб переглянути всі пренатальні вірування та обряди, зафіксовані у різних культурах. Ще в 1884 р. праця «Пологи серед первісних народів» Джорджа Енгельмана представила вражаючий каталог вірувань та обрядів, що відбуваються в сотнях етнічних груп на всіх континентах⁴. Видається прийнятним зробити висновок, що соціалізація пологів є універсальною.

Академічний підхід ідеально узгоджується з нашим культурним удосконаленням: ми віримо, що жінка не має можливості народжувати сама. Аналіз коренів слів – це спосіб ілюструвати наш глибоко вкорінений спосіб мислення. Наприклад, слово «акушерство» («obstetrics» англ. мовою – прим. пер.) походить від – «obstetrix» («акушерка» латинською мовою), що буквально означає «жінка, що перебуває перед» (від дієслова «obstare»). Звідси випливає, що коли жінка народжує, то хтось повинен бути перед нею. Якщо звернути увагу на щоденні бесіди про пологи, ми отримуємо ще один спосіб ілюструвати домінуючий спосіб мислення.

ЧИ ПОТРІБНІ НАМ АКУШЕРКИ?

Так якщо ми запитаємо у молодої матері, хто доставив її дитину, ми не очікуємо відповіді: «Я народила»*.

Лексика, яка з'явилась у другій половині ХХ століття, посилила наші культурні умови. Серед груп, що підтримують «природні пологи», стали популярними певні терміни. «Тренер» – це провідник, який дає свою експертну думку. Потреба у «емоційній підтримці» означає, що жінці у пологах потрібна якась енергія, привнесена кимось іншим. У медичній літературі широко використовується термін «керування пологами». Терміни «тренування» та «керування» виражають той самий спосіб мислення.

Оскільки існує досконала угода між вченими, традиціями та сучасною культурою, безумовно, безглуздим є порушувати питання: «Чи потрібні нам акушерки?»

* Такі ж паралелі ми бачимо у розвитку акушерства України. Перша книга з акушерства Нестора Амбодика 1786 року мала назву «Мистецтво повивання, чи наука про бабську справу». Повивати – це допомагати при пологах.